

Joi, 23 iunie 2011

94. consideră că următoarele aspecte prezintă un interes deosebit pentru trilogul programat pentru 11 iulie 2011:

- fondurile alocate în bugetul 2012 în sprijinul Strategiei Europa 2020,
- nivelul global al plăților în bugetul 2012 și angajamentele restante,
- propunerea de revizuire a actualului CFM 2007-2013 pentru a acoperi necesitățile financiare suplimentare pentru proiectul ITER,
- sustenabilitatea și buna gestiune a rubricii 4 în 2012, în special în perspectiva scrisorii rectificative preconizate pentru abordarea tranziției către democrație la sud de Marea Mediterană;
- alte aspecte nerezolvate cu privire la bugetul 2012;

*

* *

95. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei și Consiliului.

PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii

P7_TA(2011)0297

Rezoluția Parlamentului European din 23 iunie 2011 referitoare la PAC în perspectiva anului 2020: cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” (COM(2010)0672),
- având în vedere articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din FEADR ⁽²⁾,
- având în vedere deciziile consiliului nr. 2006/144/CE ⁽³⁾ și nr. 2009/61/CE privind orientările strategice ale Comunității pentru dezvoltare rurală ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 privind organizarea comună a piețelor agricole ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

⁽³⁾ JO L 55, 25.2.2006, p. 20.

⁽⁴⁾ JO L 30, 31.1.2009, p. 112.

⁽⁵⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

Joi, 23 iunie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori ⁽¹⁾,
  - având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 ⁽²⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 intitulată „UE 2020” ⁽³⁾,
  - având în vedere concluziile Președinției Consiliului din 17 martie 2011 privind „PAC în perspectiva anului 2020”,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 martie 2010 privind „reforma politicii agricole comune în 2013”,
  - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor, „PAC în perspectiva anului 2020 – Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii”,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru dezvoltare, cel al Comisiei pentru mediu, precum și avizul Comisiei sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0202/2011),
- A. întrucât o agricultură europeană durabilă, productivă și competitivă contribuie în mod esențial la realizarea obiectivelor PAC stabilite de tratate și a obiectivelor strategiei „Europa 2020”; întrucât poate, de asemenea, contribui la abordarea noilor provocări de natură politică, cum ar fi securitatea aprovizionării cu alimente energie și materii prime pentru industrie, schimbările climatice, mediul și biodiversitatea, sănătatea și schimbările demografice în UE și întrucât viitoarea reformă a PAC va fi prima în cadrul căreia Parlamentul European are, alături de Consiliu, rol de co-legislator, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona;
- B. întrucât securitate alimentară rămâne provocarea principală atât pentru agricultura UE, cât și la nivel mondial, în special în țările în curs de dezvoltare, dat fiind faptul că se așteaptă ca populația mondială să crească de la 7 la 9 miliarde de oameni până în 2050, impunându-se o creștere cu 70 % a producției agricole, conform FAO; întrucât producția alimentară va trebui să crească pe fondul costurilor din ce în ce mai ridicate de producție, al volatilității severe de pe piețele agricole, al unei presiuni crescânde asupra resurselor naturale, având drept consecință necesitatea pentru agricultori de a produce mai mult, folosind mai puțin teren, mai puțină apă și mai puțină energie;
- C. întrucât produsele alimentare au o importanță strategică, iar modalitatea cea mai simplă de a asigura securitatea alimentară este menținerea unui sector agricol stabil și competitiv; întrucât o PAC solidă este esențială pentru a asigura conservarea, durabilitatea mediului și dezvoltarea economică a regiunilor rurale din UE, confruntate cu amenințarea abandonării terenurilor, depopulării rurale și declinului economic;
- D. întrucât reforma PAC din 2003 și evaluarea stării de sănătate a politicii agricole din 2008 au urmărit să contribuie la o arhitectură nouă a PAC, care să fie mai eficientă și mai transparentă, caracterizată printr-o mai mare orientare spre piață; întrucât acest proces trebuie continuat, iar administrarea instrumentelor și procedurilor PAC trebuie simplificată în mod semnificativ, în scopul de a degreva agricultorii și administrațiile;

⁽¹⁾ JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

Joi, 23 iunie 2011

- E. întrucât în rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 Parlamentul European a pus bazele unei agriculturi competitive și durabile, care ar permite producătorilor europeni să fie competitivi pe piețele locale, regionale, naționale și internaționale și întrucât Parlamentul a sprijinit conceptul unei agriculturi multifuncționale și globale în toată Europa, în special în zonele afectate de handicapuri naturale și în regiunile ultraperiferice și luând, de asemenea, în considerare micile exploatații agricole;
- F. întrucât PAC trebuie să fie înzestrată cu instrumentele necesare pentru a face față pe piețele competitive și pentru a remedia crizele și extrema volatilitate a prețurilor în sectorul agricol; întrucât trebuie luate măsuri pentru a se garanta că aceste instrumente nu sunt numai actuale și eficiente, ci și flexibile, astfel încât să poată fi puse rapid în aplicare, în cazul în care acest lucru este necesar;
- G. întrucât trebuie să se pledeze pentru integrarea obiectivelor reînnoite și ambițioase în PAC, în special în ceea ce privește protecția consumatorilor, a mediului, calitatea vieții animalelor, precum și coeziunea regională, iar aceste standarde înalte ar trebui apărate la nivel internațional pentru garantarea viabilității și competitivității agricultorilor europeni, care se confruntă cu costuri de producție mărite; întrucât productivitatea pe termen lung și securitatea alimentară, în special luând în considerație tulburările climatice, depind de acordarea atenției cuvenite resurselor naturale, în special solului, utilizării apei și biodiversității;
- H. întrucât sectorul agricol are un rol crucial în lupta împotriva schimbărilor climatice, în special prin reducerea propriilor emisii de gaze cu efect de seră și prin dezvoltarea stocării carbonului și prin producția de biomasă și de energie regenerabilă, creând în acest fel un flux adițional de venituri pentru agricultori;
- I. întrucât PAC ar trebui, de asemenea, să sprijine gestionarea specifică a terenurilor agricole bogate în biodiversitate (cum ar fi terenurile agricole cu valoare naturală ridicată) și agrosistemele din cadrul zonelor Natura 2000 și, în acest context, o tranziție către modele cu contribuții mai reduse (inclusiv agricultura ecologică), pășunile nearate permanente sau zonele agricole umede;
- J. întrucât cota cheltuielilor impuse de PAC din cadrul bugetului UE a scăzut în mod constant de la aproape 75 % în 1985 la un procent de 39,3 % prevăzut pentru 2013; întrucât, PAC, care este una dintre cele mai vechi politici și singura politică armonizată complet la nivel european, reprezintă mai puțin de 0,5 % din PIB-ul UE, în timp ce cheltuielile publice reprezintă aproximativ 50 % din PIB; întrucât în urma extinderilor succesive ale Uniunii Europene, suprafața terenului agricol a crescut cu 40 %, iar numărul de agricultori s-a dublat față de anul 2004;
- K. întrucât, în conformitate cu cel mai recent sondaj Eurobarometru, 90 % din cetățenii UE intervievați consideră că agricultura și regiunile rurale sunt importante pentru viitorul Europei, 83 % din cetățenii UE chestionați sunt în favoarea sprijinului financiar pentru agricultori și, în medie, aceștia cred că deciziile cu privire la politica agricolă ar trebui să fie luate în continuare la nivel european;
- L. întrucât Parlamentul European s-a pronunțat deja de mai multe ori împotriva renaționalizării PAC și a extinderii cofinanțării care ar putea afecta concurența loială pe piața internă a UE, și, astfel, anticipând viitoarea reformă, respinge încă o dată orice încercare de renaționalizare a PAC prin cofinanțarea plăților directe sau printr-un transfer al fondurilor către cel de-al doilea pilon;
- M. întrucât ar trebui menținută o PAC cu doi piloni, cu o structură și cu obiective bine definite și concepute pentru fiecare, astfel încât aceștia să se poate completa;

Joi, 23 iunie 2011

- N. întrucât micii fermieri au o contribuție hotărâtoare la îndeplinirea obiectivelor PAC și întrucât, în procesul reformei, trebuie luate în considerare în mod corespunzător obstacolele pe care aceștia le cunosc;
- O. întrucât, în noile state membre care aplică schema de plată unică pe suprafață, mulți agricultori, în special în sectorul creșterii animalelor, nici măcar nu au dreptul la plăți directe, deoarece nu dețin terenuri agricole proprii;
- P. întrucât agricultorii primesc o cotă-parte din ce în ce mai redusă din valoarea adăugată generată de lanțul de aprovizionare cu alimente și întrucât un sistem adecvat de aprovizionare cu produse alimentare și măsuri de îmbunătățire a poziției de negociere pentru producători reprezintă condiții necesare pentru a garanta obținerea către agricultori a unor venituri echitabile din produsele lor;
- Q. întrucât venitul real per capita în agricultură a scăzut dramatic în ultimii doi ani; întrucât, ca urmare a unui declin constant, acest venit se află în prezent sub nivelul celui atins acum aproape 15 ani; întrucât veniturile agricole sunt considerabil mai mici (cu aproximativ 40 % pe unitate de lucru) decât în restul economiei, iar venitul pe cap de locuitor din mediul rural este considerabil mai redus (cu aproximativ 50 %) decât cel din regiunile urbane și întrucât datele Eurostat arată că, între 2000 și 2009, ocuparea forței de muncă în sectorul agricol a scăzut cu 25 %;
- R. întrucât integrarea economiei mondiale se intensifică iar sistemele comerciale se liberalizează tot mai mult prin negocieri multilaterale și bilaterale și întrucât acordurile multilaterale și bilaterale trebuie să garanteze că metodele din țările terțe pentru producția destinată exportului către UE oferă consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de sănătate, securitate alimentară, calitatea vieții animalelor, durabilitate și standarde sociale minime ca cele oferite de metodele europene;
- S. întrucât dezvoltarea rurală, în contextul disparităților crescânde, pierderilor de capital social și coeziune socială, dezechilibrelor demografice și a emigrării, reprezintă o componentă esențială a PAC și întrucât politicile viitoare de dezvoltare rurală vor trebui să se orienteze spre un mai bun echilibru teritorial, oferind o guvernare mai participativă și mai puțin birocratică, care ar trebui să cuprindă măsuri de creștere a competitivității din sectorul agricol și sprijin efectiv pentru consolidarea și diversificarea economiei rurale, protecției mediului, promovării educației și inovării, îmbunătățirii calității vieții în zonele rurale, în special în zonele cele mai defavorizate și pentru a combate fenomenul abandonării de tineri a meseriilor agricole;
- T. întrucât, pe de o parte, doar 6 % din agricultorii europeni au o vârstă sub 35 de ani, și, pe de altă parte, 4,5 milioane de agricultori se vor pensiona în următorii 10 ani; întrucât, prin urmare, reînnoirea generațiilor ar trebui să fie considerată drept una dintre problemele prioritare pentru viitoarea PAC;
- U. întrucât PAC trebuie să țină seama de necesitatea de a atenua constrângerile specifice și problemele structurale cu care se confruntă sectorul agricol și forestier în regiunile ultraperiferice ale UE, ca urmare a insularității și depărtării lor și a faptului că economia rurală este dependentă de un număr mic de produse agricole;
- V. întrucât politica în materie de calitate a devenit acum o parte integrantă a viitoarei PAC, ceea ce înseamnă că dezvoltarea și consolidarea acestei politici, în special în cazul indicațiilor geografice, va fi decisivă pentru o creștere durabilă și pentru competitivitatea agriculturii europene;

Joi, 23 iunie 2011

1. salută, în general, comunicarea Comisiei intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii”; recunoaște că este necesară continuarea reformei PAC în concordanță cu un sector agricol în schimbare în cadrul UE27 și în noul context internațional al globalizării; solicită continuarea unei politici agricole comune ferme și durabile, cu un buget corespunzător, care să urmărească obiective ambițioase, într-un efort de a face față noilor provocări; respinge cu hotărâre orice tentativă de renaționalizare a PAC;
2. solicită ca PAC să rămână structurată în jurul a doi piloni; subliniază faptul că pilonul 1 ar trebui să rămână finanțat integral de la bugetul UE și pe bază anuală, în timp ce în cadrul pilonului 2 ar trebui să se aplice în continuare programarea multianuală, o abordare contractuală și cofinanțarea; insistă asupra faptului că structura cu doi piloni ar trebui să ofere claritate, fiecare pilon completându-l pe celălalt, fără a se suprapune; primul pilon ar trebui să realizeze obiective care necesită o acțiune „globală”, în timp ce cel de-al doilea pilon ar trebui să se orienteze spre rezultate și ar trebui să fie suficient de flexibil pentru a putea fi adaptat cu ușurință la specificul național, regional și/sau local; prin urmare, consideră că, în timp ce actuala structură cu doi piloni ar trebui menținută, modificarea acesteia este esențială pentru a se concentra într-o manieră mai eficientă asupra măsurilor necesare pentru fiecare dintre cei doi piloni și asupra posibilităților de finanțare a acestora;
3. subliniază că securitatea alimentară rămâne rațiunea de a fi a agriculturii nu numai la nivel european, ci și mondial, și mai ales în țările în curs de dezvoltare, dat fiind faptul că planeta se confruntă cu provocarea de a asigura hrana a nouă miliarde de oameni până în 2050; solicită o politică agricolă europeană durabilă, productivă și competitivă care să aducă o contribuție semnificativă la atingerea obiectivelor stabilite de tratate în ceea ce privește PAC, precum și prioritățile Strategiei Europa 2020 de creștere inteligentă, și durabilă pentru toți; consideră că este capabilă să aducă o contribuție majoră la combaterea schimbărilor climatice, prin crearea de noi locuri de muncă prin creștere ecologică și furnizarea de energie din resurse regenerabile, continuând în același timp să ofere consumatorilor europeni produse alimentare sigure și de înaltă calitate și să garanteze securitatea alimentară;
4. consideră că este esențial să se stabilească reguli pe termen mai lung, bine formulate, astfel încât agricultorii europeni să poată planifica investițiile necesare modernizării practicilor agricole și dezvoltării de metode inovatoare care să ducă la sisteme agricole mai raționale din punct de vedere agronomic și mai durabile, un proces necesar asigurării competitivității acestora pe piețele locale, regionale și internaționale;
5. consideră că, în interesul simplificării, clarității și al unei abordări comune, trebuie să se existe de la începutul reformei un acord cu privire la finanțarea fiecărui pilon al PAC;
6. solicită ca bugetul UE pentru agricultură din următoarea perioadă financiară să fie menținut cel puțin la nivelul bugetului pentru agricultură pentru 2013; recunoaște faptul că vor fi necesare resurse financiare adecvate pentru a putea face față provocărilor legate de securitatea alimentară, de protecție a mediului și de schimbările climatice și echilibrul teritorial într-o UE extinsă, precum și pentru a permite PAC să contribuie la succesul Strategiei UE 2020;
7. își exprimă convingerea că această nouă politică agricolă, axată pe sisteme durabile de producție a alimentelor, trebuie să aibă la bază în primul rând o complementaritate de ansamblu mai bună între primul pilon, care acoperă plățile directe, și al doilea pilon, care cuprinde măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală; consideră că în cadrul noii PAC fondurile publice trebuie să fie recunoscute ca o formă legitimă de plată pentru bunuri publice oferite societății ale căror costuri nu sunt compensate prin prețuri de piață și că fondurile publice trebuie utilizate pentru a stimula agricultorii să creeze servicii ecologice suplimentare la nivel european; consideră că prin această abordare orientată se vor atinge obiective la nivel european, oferind în același timp flexibilitatea necesară respectării diversității agricole europene; consideră că un asemenea sistem va face ca fiecare element al plăților să ofere beneficii publice clare într-o manieră transparentă pentru contribuabili, agricultori și societate în ansamblu;

Joi, 23 iunie 2011

8. solicită ca caracterul durabil, competitivitatea și echitatea să constituie principiile directoare care să susțină o PAC care conservă caracterul specific al diverselor sectoare și al siturilor de producție, cu sarcina de a asigura populației alimente sigure și sănătoase în cantități suficiente și la prețuri corespunzătoare, precum și materiile prime necesare unei industrii de transformare și agroalimentare europene performante, precum și producției de energie regenerabilă; subliniază că normele UE în termeni de securitate alimentară, protecția mediului, calitatea vieții animalelor și respectarea standardelor sociale minime sunt cele mai exigente pe plan mondial; solicită un PAC care să garanteze aceste standarde sociale ridicate ale agriculturii europene în competiția internațională (protecția calității externe);

9. recunoaște faptul că multe dintre aceste noi provocări și obiective sunt încorporate în angajamentele și tratatele internaționale obligatorii din punct de vedere juridic pe care UE le-a convenit și le-a semnat, cum ar fi acordurile de la Kyoto/Cancun, și convențiile de la Ramsar și Nagoya;

10. subliniază că simplificarea este fundamentală și că trebuie să fie un obiectiv esențial al viitoarei PAC, care să antreneze reducerea costurilor legate de gestionarea politicii la nivel de stat membru, și că sunt necesare temeuri juridice comune clare, care să fie prezentate rapid și care să garanteze o interpretare uniformă;

11. subliniază faptul că dezvoltarea politicii în domeniul calității produselor alimentare, inclusiv în ceea ce privește indicațiile geografice (DOP/IGP/STG), trebuie să constituie un aspect prioritar al PAC care să fie aprofundat și consolidat, pentru a permite UE să își mențină poziția de lider în acest domeniu; consideră că, în cazul acestor produse de înaltă calitate, ar trebui permisă utilizarea unor instrumente originale de gestionare, protecție și promovare, care să le permită să se dezvolte în mod armonios și să își aducă în continuare contribuția la creșterea și competitivitatea sustenabile ale agriculturii europene;

12. solicită Comisiei să își intensifice eforturile în domeniul cercetării și al dezvoltării în vederea inovării și a promovării; recomandă, prin urmare, ca viitoarele programe de cercetare și dezvoltare să acorde o atenție constantă cercetării în domeniul agricol și nutrițional;

Plăți directe

13. constată că plățile directe decuplate, condiționate de exigența ecocondiționalității, pot contribui la susținerea și stabilizarea veniturilor agricole, permițând agricultorilor să furnizeze, pe lângă producția de alimente, bunuri publice de o importanță vitală pentru întreaga societate, cum ar fi serviciile ecosistemice, forța de muncă, gestionarea peisajelor și vitalitatea economică rurală în Europa; consideră că plățile directe ar trebui să îi recompenseze pe agricultori pentru furnizarea acestor bunuri, deoarece piața singură nu oferă aceste bunuri și nu îi recompensează pe agricultori pentru acestea, într-o perioadă în care agricultorii, pentru a produce alimente de înaltă calitate, sunt confrunțați adesea cu costuri mari de producție și cu prețuri de producție mici;

14. solicită și în continuare un prim pilon puternic și finanțat în mod adecvat, care să aibă capacitatea de a face față noilor provocări cu care se confruntă agricultura europeană;

15. solicită distribuirea echitabilă a fondurilor PAC pentru primul și al doilea pilon între statele membre și între agricultorii din interiorul unui stat membru, caz în care, abordarea pragmatică ar trebui să fie principiul fundamental pentru criteriile obiective; respinge discrepanțele mari în distribuirea acestor fonduri între statele membre; este de opinie că acest lucru determină înlocuirea treptată, după o perioadă de tranziție, a sistemului bazat pe valori de referință istorice neactualizate cu plăți care sunt echitabile și distribuite astfel mai eficient între țări, diferite sectoare agricole și agricultori; subliniază faptul că acest aspect necesită, de asemenea, plăți mult mai eficiente, care să fie mai bine orientate și care să ofere stimulente mai mari, pentru a ajuta agricultura să treacă la sisteme agricole mai durabile; în acord cu Comunicarea Comisiei, respinge plata directă forfetară pentru întreaga UE, care nu ar reflecta diversitatea europeană; consideră că conservarea diversității agriculturii și a facilităților de producție în UE este obiectivul central și, prin urmare, susține luarea în considerare a condițiilor specifice de producție din statele membre, în măsura în care acest lucru este posibil, printr-un sistem de plăți directe mai bine orientat;

Joi, 23 iunie 2011

16. se pronunță pentru regimul de plăți unice care determină o anumită redistribuire în interesul unei repartizări echitabile la nivelul UE a fondurilor pentru plăți directe; propune ca fiecare stat membru să primească un procent minim din media de plăți directe și că ar trebui să se stabilească un plafon; se pronunță în favoarea unei aplicări cât mai rapide într-o perioadă de tranziție limitată;

17. în cazul plăților directe către fermele individuale, propune renunțarea la valorile de referință istorice și individuale folosite pentru distribuire între statele membre și solicită, în cadrul următoarei perioade de finanțare, o tranziție către acordarea la nivel regional sau național de prime bazate pe suprafață pentru plățile decuplate; recunoaște totuși că situația din statele membre diferă, ceea ce presupune măsuri speciale la nivel regional;

18. consideră că statele membre care aplică în prezent schema de plată unică pe suprafață (SPUP) simplificată ar trebui să treacă, după o perioadă de tranziție limitată, la schema de plată unică pe exploatație cu drepturi de plată; solicită să se acorde sprijin, inclusiv sprijin financiar și tehnic, pentru această tranziție;

19. întâmpină favorabil recunoașterea rolului micilor agricultori în cadrul agriculturii și al dezvoltării rurale europene; sprijină ideea stabilirii unei sistem de ajutor specific și simplificat pentru micii agricultori, care să contribuie la stabilizarea dezvoltării rurale; invită Comisia, din motive de transparență și de siguranță juridică, să stabilească criteriile flexibile și obiective pentru definirea statutului micilor agricultori de către fiecare stat membru; solicită statelor membre să decidă, în conformitate cu principiul subsidiarității, care agricultori îndeplinesc condițiile pentru acest sistem;

20. solicită simplificarea în continuare a sistemului de plăți directe, în special pentru normele simplificate de transmitere a drepturilor de plată în caz de neactivare, pentru normele referitoare la rezerva națională, în funcție de trecerea la plata unică pe suprafață regională/națională, gruparea drepturilor minime de plată și pentru un sistem de control eficient și nebirocratic pentru ambii piloni; consideră că, în ceea ce privește controalele prevăzute, ar trebui să se țină seama în mod favorabil de sistemele de administrare care vor dovedi că funcționează bine;

21. observă faptul că sunt necesare măsuri care să vizeze o reînnoire la nivel de generații în sectorul agricol, dat fiind faptul că numai 6 % dintre agricultorii europeni au vârsta mai mică de 35 de ani și că 4,5 milioane de agricultori se vor pensiona în următorii zece ani; recunoaște faptul că agricultorii tineri întâmpină obstacole la înființarea unei întreprinderi agricole, obstacole precum costuri de investiții ridicate și lipsa de acces la terenuri și credite; subliniază faptul că măsurile destinate tinerilor agricultori cuprinse în cel de-al doilea pilon s-au dovedit insuficiente pentru a stopa îmbătrânirea rapidă a sectorului agricol și solicită propuneri care să ducă la inversarea acestei tendințe nesustenabile, care ar trebui să includă modificări ale normelor privind rezerva națională pentru a o orienta într-o mai mare măsură către tinerii agricultori;

22. subliniază că PAC ar trebui să fie neutră din punctul de vedere al genului și că ambii soți ar trebui să se bucure de aceleași drepturi în situația în care aceștia lucrează în acest sector; subliniază că aproximativ 42 % din cele 26,7 milioane de persoane care lucrează în mod regulat în agricultură în Uniunea Europeană sunt femei, dar numai una din cinci exploatații (aproximativ 29 %) este gestionată de o femeie;

23. consideră că decuplarea s-a dovedit a fi eficientă, permițând o creștere a libertății de decizie a agricultorilor, asigurând răspunsul agricultorilor la semnalele pieței și plasând cea mai mare parte a PAC în cutia verde a OMC; sprijină sugestia Comisiei ca în viitor și primele cuplate să se plătească în continuare în anumite regiuni unde nu există alternative la formele de producție și la produsele tradiționale și costisitoare; admite astfel că primele pentru producție ar putea fi justificate, într-un cadru foarte limitat, chiar și după 2013;

Joi, 23 iunie 2011

24. prin urmare, solicită statelor membre să prevadă posibilitatea ca o parte a plăților directe, în totalitate sau parțial, să rămână cuplate, în limitele OMC, pentru a finanța măsuri de atenuare a impactului decuplării în zone specifice și sectoarele sensibile din punct de vedere economic, social și de mediu; consideră, pe lângă aceasta, că aceste plăți ar putea promova măsuri de mediu legate de suprafață și coeziune teritorială și ar putea promova, sprijini și impulsiona sectoare-cheie, inclusiv îmbunătățirea calității, producția materiilor prime agricole, anumite tipuri specifice de producție și anumite tipuri de activități agricole;

25. constată că din motive istorice unitățile de producție agricolă din Uniunea Europeană prezintă o structură foarte variată în ceea ce privește dimensiunea activității, condițiile de muncă, productivitatea muncii și forma juridică; este conștient de faptul că plățile directe au fost alocate într-un mod care a dus la punerea sub semnul întrebării a legitimității lor; ia act de propunerea Comisiei de a introduce un plafon maxim pentru plățile directe și salută încercările de a remedia problematica legitimității PAC și a acceptării publice; cere Comisiei să ia în considerare introducerea unor mecanisme similare care să contribuie la aceasta, precum un sistem degresiv al plăților directe, având în vedere mărimea întreprinderilor agricole, în care se ține seama de criteriile obiective legate de ocuparea forței de muncă și de practicile durabile;

26. solicită Comisiei să prezinte propuneri concrete de sprijinire a sectoarelor de creștere a animalelor, pe termen mediu și lung, pentru a putea face față creșterii prețurilor de producție; consideră că acestea ar putea cuprinde stimulente pentru sistemele de pășuni și culturi proteice în alternarea arabilă, care ar prezenta avantaje mai mari pentru agricultori, ar răspunde noilor provocări și ar diminua dependența de importurile de culturi de plante proteaginoase în rotația terenurilor arabile și ar putea avea un impact pozitiv asupra costurilor furajelor; invită Comisia să prezinte o propunere cu privire la flexibilitatea pentru statele membre în conformitate cu prezentul articol 68, pentru a evita excluderea fermelor de creștere a animalelor axate pe calitate și durabilitate de la sistemul de asistență și pentru a lua în considerare caracterul lor specific;

27. consideră că plățile directe ar trebui rezervate exclusiv agricultorilor activi; este conștient de faptul că, în cadrul sistemului de plăți directe decuplate, fiecare agricultor care utilizează suprafețe agricole pentru producție și le menține în bune condiții agricole și de mediu ar trebui să beneficieze de plăți directe; solicită, prin urmare, Comisiei să elaboreze o definiție a „agricultorului activ”, care să poată fi aplicată de către statele membre fără eforturi birocratice sau costuri suplimentare, caz în care ar trebui să se asigure că activitățile agricole tradiționale (activități agricole cu normă întreagă și cu normă redusă), indiferent de statutul juridic, sunt considerate activități agricole active și că diferitele forme de proprietate și de acorduri de gestionare, precum și gestiunea terenurilor comune, sunt luate în considerare; consideră necesar să se specifice faptul că definiția unui agricultor activ ar trebui să excludă cazurile în care costurile administrative legate de efectuarea unei plăți sunt mai mari decât suma plății;

28. se pronunță în favoarea compensării handicapurilor naturale în cadrul celui de-al doilea pilon și respinge plata complementară în primul pilon din cauza eforturilor birocratice suplimentare pe care le implică;

Protejarea resurselor și componentele politicii de mediu

29. consideră că o mai bună protecție și gestionare a resurselor naturale reprezintă un element-cheie în cadrul practicilor agricole durabile, care justifică, în cadrul noilor provocări și obiective ale strategiei UE 2020, un sprijin suplimentar pentru a încuraja agricultorii să adopte practici ecologice care depășesc cerința fundamentală de ecocondiționalitate și care ar suplimenta programele de agromediu existente;

30. consideră că protecția resurselor naturale ar trebui mai strâns legată de acordarea de plăți directe și solicită, prin urmare, introducerea, printr-o componentă de mediu, a unui sistem de stimulare la nivel european cu obiectivul de a asigura durabilitatea fermelor și securitate alimentară pe termen lung prin gestionarea efectivă a resurselor rare (apă, energie, sol), reducând în același timp costurile de producție pe termen lung prin reducerea factorilor de producție; consideră că acest sistem ar trebui să aducă cel mai bun sprijin agricultorilor care utilizează sau care doresc să utilizeze treptat, într-o măsură mai mare, practici agricole menite să creeze sisteme de producție mai durabile;

Joi, 23 iunie 2011

31. subliniază că acest sistem ar trebui să fie însoțit de o simplificare a sistemului ecocondiționalității pentru beneficiarii plăților directe, care ar trebui să fie aplicat prin măsuri simple, ar trebui să echilibreze performanțele economice și de mediu, ar trebui să fie relevant din punct de vedere agronomic și nu ar trebui să fie discriminatoriu pentru agricultorii care participă deja pe scară largă la programe de agromediu;

32. respinge punerea în aplicare a unui nou sistem de plăți suplimentare care creează sisteme adiționale de control și sancționare pentru ecologizare; insistă asupra faptului că trebuie evitate obstacolele practice pentru fermieri și complexitatea administrativă pentru autorități; insistă, în plus, pentru a raționaliza procedurile administrative asociate acestor măsuri, ca toate controalele la nivel agricol, să fie, pe cât posibil, derulate în mod simultan;

33. solicită, din acest motiv, Comisiei să prezinte, cât mai curând posibil, o evaluare de impact a condițiilor administrative legate de punerea în aplicare a componentei ecologice; subliniază că măsurile de mediu prezintă potențialul de a stimula productivitatea producției agricultorilor și insistă că orice pierderi sau venituri eventuale, apărute în urma aplicării unor astfel de măsuri trebuie acoperite;

34. consideră că ecologizarea ar trebui continuată în toate statele membre prin intermediul unui catalog prioritar cu măsuri destinate unor zone specifice și/sau măsuri la nivelul exploatațiilor, finanțate în proporție de 100 % din fonduri UE; consideră că orice beneficiar al acestor plăți speciale trebuie să pună în aplicare un anumit număr de măsuri de ecologizare, care ar trebui să se bazeze pe structurile existente, alese dintr-o listă națională sau regională stabilită de statul membru pe baza unei liste europene mai vaste, care să fie aplicabilă tuturor tipurilor de activități agricole; consideră că aceste măsuri ar putea include de exemplu:

- asistență pentru reducerea emisiilor de carbon și pentru măsuri de limitare sau captare a emisiilor cu efect de seră;
- asistență pentru consumul redus de energie și pentru eficiența energetică;
- zonele de protecție, marginile câmpurilor, prezența gardurilor etc.;
- pășunile permanente;
- tehnici de exploatare de precizie;
- alternarea culturilor și diversitatea culturilor;
- planuri de eficiență furajeră;

35. consideră că UE are propriul rol în soluționarea provocărilor legate de securitatea alimentară și de securitatea energetică și că, prin urmare, trebuie să se asigure că agricultura își îndeplinește pe deplin rolul în soluționarea ambelor provocări; consideră, așadar, că includerea operațiunii de scoatere temporară din circuitul agricol, obligatorie în lista măsurilor privind durabilitatea, propusă de Comisie, este necorespunzătoare;

36. solicită ca PAC să cuprindă obiective privind folosirea energiei durabile; consideră că sectorul agricol ar putea să folosească un procent de 40 % din combustibilii regenerabili până în 2020 și să renunțe pe deplin la combustibilii fosili până în 2030;

37. observă că tehnologia de generație viitoare este disponibilă în prezent și îndeamnă, în consecință, Comisia să elaboreze o politică intersectorială privind biomasa pentru biotehnologia de generație viitoare, care să includă criteriile privind biomasa ca parte a reformei PAC, în scopul de a permite dezvoltarea unei piețe sustenabile pentru biomasa provenind din agricultură, de la întreprinderile agroindustriale și din silvicultură, prin stimularea colectării reziduurilor disponibile pentru producția de bioenergie, prevenind, totodată, creșterea emisiilor și pierderea biodiversității;

Joi, 23 iunie 2011

38. subliniază că o politica europeană inteligentă precum reducerea prețului motorinei utilizate pentru lucrările agricole, scutirea de plata accizelor pentru energia electrică și pentru combustibilii produși în scopuri agricole, în special pentru energia electrică utilizată pentru funcționarea pompelor de irigații, ar putea sprijini agricultorii europeni să producă mai mult și să furnizeze produse agricole atât pentru piața internă, cât și pentru piețele externe; având în vedere efectele devastatoare ale schimbărilor climatice precum seceta, valurile de caniculă și deșertificarea unor terenuri agricole destinate producerii de alimente pentru populație, subliniază importanța sistemelor inovatoare de irigații, care să asigure sustenabilitatea agriculturii europene;

39. având în vedere că apa, și în special apa potabilă, va deveni în viitor o resursă deficitară, subliniază că este necesară dezvoltarea unor sisteme de irigații eficiente, care să permită statelor membre să folosească metode agricole eficiente prin care să se asigure satisfacerea cererii de alimente de la nivel național și furnizarea de produse agricole destinate exportului;

40. regretă faptul că obiectivele UE privind biodiversitatea nu sunt încă atinse și anticipează că PAC va contribui la eforturile care vizează îndeplinirea acestor obiective și a obiectivelor de la Nagoya privind biodiversitatea;

41. solicită ca noua PAC să promoveze conservarea diversității genetice, să respecte Directiva 98/58/CE privind bunăstarea animalelor și să evite finanțarea producției de alimente din animale clonate sau din descendenții acestora;

42. **consideră că metodele de producție care respectă calitatea vieții animalelor au, de asemenea, un impact pozitiv asupra sănătății animale, calității alimentelor și a securității alimentare, respectând în același timp mediul; solicită ca PAC să promoveze tranziția de la producția de animale foarte intensivă, prin altele prin asigurarea sprijinului fermierilor care doresc să respecte standarde înalte în ceea ce privește calitatea vieții animalelor;**

43. subliniază importanța explorării tuturor posibilităților de cooperare între statele membre care implică toate părțile interesate și au drept scop protecția solului;

Ecocondiționalitate și simplificare

44. subliniază faptul că sistemul de ecocondiționalitate condiționează asigurarea plăților directe de respectarea cerințelor statutare și de menținerea activităților agricole în bune condiții agricole și de mediu și rămâne unul dintre mijloacele cele mai adecvate de optimizare a procesului de punere la dispoziție de servicii ecosistemice de bază, prestate de agricultori, precum și de depășire a noilor provocări în domeniul mediului prin garantarea de bunuri publice de bază; totuși, ia act de faptul că aplicarea ecocondiționalității a cunoscut o serie de probleme legate de gestionarea și acceptarea de către agricultori;

45. consideră că plățile directe nu se justifică în absența performanțelor și, de aceea, un sistem al ecocondiționalității care este, ca urmare a ecologizării PAC, simplificat și eficient în practică și la nivel administrativ în ceea ce privește controalele, ar trebui să fie aplicat tuturor beneficiarilor de plăți directe; subliniază că ecocondiționalitatea trebuie să se bazeze pe riscuri și să fie proporțională și că trebuie respectată și suficient controlată de autoritățile naționale și europene competente;

46. consideră că o mai bună protejare și gestionare a resurselor ar trebui să reprezinte, de asemenea, elementul de bază în activitățile agricole din cadrul ecocondiționalității, ceea ce ar determina mai multe beneficii pentru mediu; solicită raționalizarea și eficientizarea controalelor privind ecocondiționalitatea, precum și o abordare specifică a domeniului de aplicabilitate a ecocondiționalității; solicită realizarea și raționalizarea schimburilor de cele mai bune practici între agențiile plătitoare și organismele de control, cum ar fi interoperabilitatea bazelor de date și utilizarea optimă a tehnologiei adecvate, în vederea reducerii pe cât posibil, a poverii administrative pentru agricultori și administrații; consideră că ecocondiționalitatea ar trebui restricționată la standarde referitoare la activitățile agricole, care permit monitorizarea sistematică și directă și care se bazează pe obligația de a obține rezultate, și că normele ar trebui armonizate; subliniază că este important să existe niveluri de toleranță și aplicarea principiului proporționalității în cadrul oricărui sistem de penalizare;

Joi, 23 iunie 2011

47. consideră că monitorizarea ecocondiționalității ar trebui apropiată mai mult de criteriile de performanță și de încurajarea agricultorilor de a obține rezultate; consideră, în plus, că agricultorii înșiși ar trebui implicați într-o măsură mai mare în acest proces de monitorizare, date fiind cunoștințele lor și experiența practică, ceea ce ar constitui un exemplu și ar motiva mai ales agricultorii mai puțin eficienți;

48. respinge introducerea de cerințe neclare și împovărătoare, derivate din directiva-cadru privind apa, în sistemul de ecocondiționalitate, atât timp cât situația punerii în aplicare a acestei directive în toate statele membre nu este clarificată;

49. recunoaște că s-au depus deja numeroase eforturi în sectorul creșterii animalelor, care se confruntă în prezent cu dificultăți, în vederea modernizării clădirilor și echipamentelor la standarde de igienă și sănătate; fără a aduce prejudicii principiilor de bază ale siguranței alimentare și trasabilității, solicită o revizuire critică a anumitor standarde de igienă, de bunăstare a animalelor și de marcare a animalelor, pentru a se elimina sarcinile excesive impuse întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri); solicită în special Comisiei să revizuiască standardele de igienă ale UE, mai ales marketingul local sau direct și valabilitatea produselor, pentru a le face proporționale cu riscurile și pentru a evita sarcinile disproporționate în lanțurile mici de producție, cum ar fi relațiile directe dintre producător și consumator și lanțurile scurte de aprovizionare cu alimente;

Instrumentele de piață, plase de siguranță și gestiunea riscurilor

50. consideră că este important să se asigure capacitatea de a combate volatilitatea excesivă a prețurilor și de a reacționa prompt în perioadele de crize provocate de instabilitatea pieței, în contextul PAC și pe piețele mondiale; recunoaște rolul fundamental pe care l-au avut măsurile de susținere a pieței în abordarea în trecut a crizelor din sectorul agricol, îndeosebi rolul intervențiilor și al stocării private; subliniază că măsurile de sprijin al pieței trebuie să fie efective și activate prompt atunci când este nevoie să se evite probleme grave pentru producători, întreprinderile de prelucrare și consumatori și pentru a permite PAC să își îndeplinească obiectivul său strategic primar: siguranță alimentară;

51. subliniază faptul că PAC ar trebui să includă un anumit număr de instrumente de piață flexibile și eficiente care să acționeze ca o plasă de siguranță, fixate la niveluri corespunzătoare și disponibile, în eventualitatea unor denaturări grave ale pieței; consideră că aceste instrumente nu ar trebui activate permanent și nu trebuie să funcționeze ca o sursă continuă și nelimitată de producție; subliniază că o parte dintre aceste instrumente există deja și pot fi adaptate, iar altele pot fi create în funcție de necesități; consideră că, ținând seama de condițiile complet diferite din unele sectoare, trebuie privilegiate soluții sectoriale diferențiate față de abordările generale; atrage atenția asupra dificultăților pe care le întâmpină agricultorii în încercarea de a planifica în avans într-o perioadă în care volatilitatea este extrem de ridicată; consideră că, având în vedere creșterea volatilității pieței, instrumente de piață trebuie revizuite pentru a mări eficiența și flexibilitatea, precum și pentru a asigura aplicarea mai rapidă, extinderea către alte sectoare, dacă este necesar, adaptarea la prețurile actuale de pe piață și asigurarea unei plase de siguranță fără crearea de distorsiuni;

52. consideră că aceste instrumente ar trebui să includă instrumente specifice de gestionare a aprovizionării care, utilizate corect și într-un mod nediscriminatoriu, pot asigura gestionarea eficientă a pieței și pot preveni crizele privind supraproducția, fără nici un cost pentru bugetul Uniunii;

53. solicită crearea unei plase de siguranță pe mai multe niveluri care să acopere toate sectoarele și care să cuprindă o combinație de instrumente, precum stocurile publice și private, intervențiile publice, instrumentele de intervenție în cazul perturbării piețelor și o clauză privind situațiile de urgență; solicită ca, în cazul perturbațiilor pe perioade limitate ale piețelor, să se permită în anumite sectoare stocurile private și intervenția autorităților publice; solicită, în plus, crearea unui instrument de intervenție în cazul perturbării piețelor și a unei clauze privind situațiile de urgență pentru toate sectoarele care, în anumite condiții, să permită Comisiei, pentru o perioadă limitată până la un an, să intervină în situații de criză cu mai multă eficiență decât până în prezent; consideră, prin urmare, că, în cadrul viitoarelor bugete ale UE, trebuie pusă la dispoziție o linie bugetară de rezervă specială care să poată fi activată rapid pentru a furniza un instrument de reacție rapid în situații de criză pe piețele agricole;

Joi, 23 iunie 2011

54. consideră că utilizarea instrumentelor de intervenție intră în sfera de aplicare a competențelor de executare ale Comisiei; subliniază totuși că Parlamentul European trebuie să fie informat rapid cu privire la acțiunile vizate; subliniază în acest context că Comisia trebuie să țină seama în mod corespunzător de pozițiile adoptate de Parlament;

55. solicită îmbunătățirea eficienței sistemului de intervenție, prin intermediul unei evaluări anuale, efectuate în mod pragmatic și în funcție de situația de pe piață;

56. consideră, având în vedere posibilele evenimente de natură ecologică, climatică și epidemiologică, precum și fluctuațiile considerabile ale prețurilor de pe piețele agricole, că măsurile adiționale, mai eficiente și de prevenire a riscurilor, accesibile tuturor agricultorilor din diferitele state membre, au o importanță vitală pentru protejarea veniturilor, la nivel european, național și la nivelul exploatațiilor agricole individuale;

57. reamintește că producția orientată spre piață, plățile directe și competitivitatea constituie nucleul oricărei acțiuni de prevenire a riscurilor și că, de asemenea, agricultorii au obligația de a ține cont de riscuri și de a le anticipa; sprijină, în acest context, statele membre care pun la dispoziția agricultorilor instrumente naționale de asigurare a riscurilor, fără a renaționaliza și denatura piețele; consideră, prin urmare, că Comisia trebuie să dezvolte reguli comune pentru sprijinirea opțională a sistemelor de gestionare a riscurilor de către statele membre pentru a elimina efectele care au ca rezultat denaturarea concurenței în cadrul pieței interne, eventual prin crearea unor norme comune adaptate la normele OMC, în cadrul organizării comune a piețelor; solicită, de asemenea, Comisiei să facă cunoscute toate măsurile de introducere a managementului riscurilor și, odată cu propunerile legislative, să prezinte o evaluare de impact corespunzătoare;

58. consideră că sistemele de asigurare din sectorul privat, ca de exemplu asigurarea de riscuri multiple (schimbări climatice, asigurare în caz de pierderi de venituri etc.), contractele la termen sau fondurile mutuale, parțial finanțate din fonduri publice, ar putea fi dezvoltate și promovate ca opțiuni pentru a răspunde creșterii riscurilor în statele membre; sprijină îndeosebi în acest sens acțiunile comune ale agricultorilor de formare a unor consorții și cooperative; salută dezvoltarea de noi instrumente inovatoare; subliniază totuși că aceste instrumente ar trebui să respecte normele OMC și să nu contribuie la denaturarea condițiilor de concurență și comerț din cadrul UE; solicită, prin urmare, instituirea unui cadru pentru statele membre care pun în aplicare aceste măsuri, cadru care ar trebui prevăzut în organizarea comună a pieței unice;

59. invită Comisia să analizeze în ce măsură rolul grupurilor de producători și al asociațiilor sectoriale sau inter profesionale în ceea ce privește prevenirea riscurilor și promovarea calității pot fi extinse la toate sectoarele de producție; solicită ca acest tip de măsuri să țină cont în special de produsele acoperite de sistemele de etichetare a calității;

60. solicită Comisiei să propună, ca parte a reformei PAC, măsuri specifice de încurajare a înființării unor noi organizații de producători în vederea consolidării poziției lor pe piață;

61. susține prelungirea regimului pieței de zahăr din 2006 în forma sa actuală până în 2020 și solicită măsuri adecvate pentru protejarea sectorului european al zahărului, pentru ca acesta să își poată spori în continuare competitivitatea într-un cadru stabil;

62. insistă asupra necesității de a evalua situația concretă din sectorul laptelui și al produselor lactate înainte de 2015, pentru a asigura buna funcționare și stabilitatea pieței laptelui;

63. consideră că Comisia ar trebui să ia în considerare menținerea drepturilor de plantare din sectorul viticol după 2015 și să țină cont de acest fapt în cadrul raportului de evaluare al acesteia privind reforma OCP în sectorul viticol care urmează a fi prezentat în 2012;

Joi, 23 iunie 2011

64. subliniază rolul central pe care-l joacă producția de lapte pentru agricultura europeană și pentru bunăstarea și menținerea zonelor rurale, în special a regiunilor cu pășuni producătoare de lapte și a regiunilor cu dezavantaje naturale din cadrul UE, și subliniază nevoia de a garanta siguranța durabilă a aprovizionării cu produse lactate a consumatorilor europeni; este convins că siguranța surselor de aprovizionare cu produse lactate poate fi garantată printr-o piață stabilă a produselor lactate, în cadrul căreia agricultorii pot să obțină un preț cinstit pentru produsele lor; prin urmare, solicită Comisiei să monitorizeze piața produselor lactate și să permită dezvoltarea durabilă a acestora prin instrumente de politică suficiente pentru lapte și produsele lactate pentru perioada de după 2015 și un cadru concurențial echitabil care să asigure o poziție mai puternică pentru producătorii primari și o distribuire mai echitabilă a veniturilor de-a lungul întregului lanț de producție alimentară (de la fermă la vânzarea cu amănuntul);

65. consideră că ar trebui consolidate sistemele de gestionare în sectorul fructelor și al legumelor (citrice și toate produsele vizate), al producției de vin și de ulei de măsline și că sunt necesare un fond de criză mai eficient în sectorul fructelor și al legumelor, o gestionare a crizelor mai bună în sectorul viticol și un sistem de stocare privat actualizat în sectorul uleiului de măsline;

Comerțul internațional

66. solicită UE să asigure concordanța între PAC și politicile sale în domeniul dezvoltării și comerțului; în special, îndeamnă UE să fie atentă la situația din țările în curs de dezvoltare și să nu pună în pericol auto-aprovizionarea cu produse alimentare în aceste țări, precum și capacitatea acestor populații de a se hrăni, respectând totodată principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare (CPD); consideră, în consecință, că acordurile comerciale ale UE nu ar trebui să afecteze în mod negativ piețele în țările cel mai puțin dezvoltate;

67. reamintește angajamentul luat de membrii OMC la Conferința Ministerială de la Hong Kong din 2005 de a elimina toate formele de subvenții la export în paralel cu impunerea disciplinei la toate măsurile de export cu un efect echivalent, și mai ales creditele pentru export, întreprinderile comerciale de stat în domeniul agricol și reglementarea ajutorului alimentar;

68. solicită Comisiei să ofere o evaluare de impact a tuturor negocierilor comerciale în curs; în special acordul de asociere UE-Mercosur, care nu ar trebui să afecteze în mod negativ țările în curs de dezvoltare și să reducă eficiența PAC în perspectiva anului 2020;

69. ia act de faptul că hrana nu este doar o marfă, ci că accesul la hrană este fundamental pentru existența umană; solicită UE să își folosească politicile comerciale și de dezvoltare pentru a promova practici agricole durabile și securitatea alimentară în țările cele mai puțin dezvoltate și în țările în curs de dezvoltare, în contextul creșterii cererii și a prețului alimentelor;

70. solicită Comisiei să examineze impactul concentrării comerțului internațional cu cereale asupra fluctuațiilor din ce în ce mai mari ale prețurilor;

Lanțurile de aprovizionare cu alimente

71. solicită formularea unor soluții la nivel global în vederea abordării speculațiilor cu materii prime agricole și a volatilității extreme a prețurilor, deoarece acestea prezintă un risc potențial la adresa securității alimentare; recunoaște, cu toate acestea, importanța unei piețe la termen funcționale a produselor agricole; consideră că singurul mijloc efectiv de combatere a speculațiilor excesive îl reprezintă adoptarea de măsuri internaționale coordonate; sprijină, în acest sens, propunerea președinției franceze a G20 conform căreia grupul ar trebui să analizeze posibilitatea de a introduce măsuri pentru a combate creșterea volatilității prețurilor la materii prime agricole; se pronunță în favoarea unui sistem de raportare la nivel mondial și de măsuri coordonate pentru stocurile agricole în vederea asigurării securității alimentare; atrage atenția, prin urmare, asupra faptului că ar trebui reexaminată posibilitatea constituirii unor stocuri de materii prime

Joi, 23 iunie 2011

agricole importante; subliniază faptul că, dacă aceste obiective sunt atinse, capacitățile de stocare trebuie extinse, iar instrumentele de monitorizare și de supraveghere a pieței trebuie dezvoltate; subliniază îndeosebi efectele îngrijorătoare pe care volatilitatea prețurilor pe plan mondial o are în țările în curs de dezvoltare;

72. subliniază faptul, că - spre deosebire de sectoarele din amonte și din aval față de producția agricolă primară - veniturile medii ale agricultorilor și ale gospodăriilor casnice rurale au scăzut în continuu în ultimele decenii comparativ cu restul economiei, ajungând la numai jumătate din veniturile gospodăriilor populației urbane, în timp ce comerțanții și comerțanții cu amănuntul și-au întărit substanțial puterea de piață și marjele în lanțul alimentar;

73. solicită adoptarea de măsuri în vederea consolidării capacității de gestionare și a puterii de negociere a producătorilor primari și a organizațiilor de producători față de alți operatori economici din cadrul lanțului alimentar (în special comerțanți, întreprinderi de prelucrare și companii de producție), cu condiția ca aceste modificări să nu constituie un obstacol în calea funcționării adecvate a pieței interne; consideră că funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente ar trebui urgent îmbunătățită prin inițiative legislative pentru creșterea transparenței prețurilor la alimente și prin acțiuni de abordare a practicilor comerciale neloiale, permițând agricultorilor să obțină valoarea adăugată pe care o merită; invită Comisia să consolideze poziția agricultorilor și să promoveze concurența echitabilă; consideră că ar trebui să se evalueze posibilitatea de a numi mediatori pentru a soluționa conflictele dintre operatorii din cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente;

74. consideră, pe lângă aceasta că, pentru a asigura agricultorilor o poziție contractuală mai puternică în cadrul lanțului alimentar, ar trebuie dezvoltate instrumente care vor ajuta agricultorii să administreze lanțuri de producție de dimensiuni reduse, transparente și eficiente, cu impact redus asupra mediului, care furnizează consumatorilor calitate și informații, implică un număr mai mic de intermediari și promovează mecanisme echitabile și transparente de stabilire a prețurilor;

75. solicită menținerea sistemului de sprijinire a celor mai săraci membri ai societății;

Dezvoltare rurală

76. recunoaște importanța politicilor de dezvoltare rurală astfel cum sunt definite în al doilea pilon, având în vedere contribuția lor în îmbunătățirea performanțelor ecologice, modernizării, inovării, infrastructurii și competitivității și necesității de a dezvolta în continuare economia rurală, produsele agroalimentare și sectorul nealimentar, precum și a unei mai bune calități a vieții în zonele rurale; subliniază, de asemenea, că este necesar să se realizeze obiectivele politice, inclusiv obiectivele Strategiei Europa 2020, de creștere inteligentă, durabilă pentru toți, de care ar beneficia în primul rând agricultorii și comunitățile rurale;

77. consideră că măsurile de dezvoltare rurală trebuie să răspundă provocărilor din domeniile securității alimentare, gestionării durabile a resurselor naturale, schimbărilor climatice, pierderii biodiversității, epuizarea resurselor de apă și a fertilității solului și că trebuie să consolideze coeziunea teritorială echilibrată și ocuparea forței de muncă; consideră, de asemenea, că aceste măsuri trebuie să încurajeze autonomia în producția în ferme de energie regenerabilă, mai ales din deșeuri agricole; afirmă că măsurile de dezvoltare rurală ar trebui să contribuie la crearea unei valori adăugate mai mari în zonele rurale, promovând consolidarea infrastructurii rurale și furnizarea de servicii la prețuri abordabile populațiilor și întreprinderilor locale;

78. consideră, în acest caz, că ar trebui acordată o atenție deosebită sprijinirii agricultorilor tineri; consideră că, având în vedere îmbătrânirea rapidă a populației rurale în Europa, sunt esențiale măsuri atractive pentru a încuraja instalarea tinerilor fermieri și a altor actori noi și că programele de sprijin din al doilea pilon ar trebui extinse, de exemplu accesul la terenuri, subvențiile și împrumuturile avantajoase, în special în domeniile inovării, modernizării și dezvoltării investițiilor etc., și se așteaptă că aplicarea unor astfel de mecanisme să fie disponibilă în toate statele membre;

Joi, 23 iunie 2011

79. propune ca un procent important din terenurile agricole să fie acoperit de sisteme de agromediu, care ar trebui să ofere agricultorilor stimulente financiare și tehnice pentru a adopta modele agricole mai durabile, care folosesc mai eficient resursele și necesită mai puține materii prime;

80. subliniază faptul că politica de dezvoltare rurală trebuie să permită utilizarea întregului potențial uman și natural din zonele rurale și prin producția agricolă de calitate, de exemplu prin intermediul vânzării directe, promovarea produselor, aprovizionarea piețelor locale, diversificare, producerea de biomasă, eficiența energetică etc.

81. subliniază că este necesară o infrastructură adecvată pentru dezvoltarea și răspândirea cunoștințelor agricole și a sistemelor de inovare, inclusiv educația și oportunitățile de formare, serviciile de consultanță agricolă și schimbul de cele mai bune practici, pentru modernizarea agriculturii, sprijinirea agricultorilor inovatori în transferul de experiență și îmbunătățirea lanțurilor de valoare adăugată în zonele rurale; consideră că astfel de programe ar trebui să fie puse la dispoziția statelor membre;

82. se pronunță, prin urmare, pentru introducerea în pilonul al doilea a unor măsuri orientate, care să fie stabilite de statele membre, pentru a atinge obiectivele comune de dezvoltare rurală ale UE (strategia 2020); subliniază importanța unui cadru european global, orientat pe rezultate, recunoscând în același timp că statele membre și autoritățile regionale se află în cea mai bună poziție pentru a decide cu privire la programele care, la nivel local, pot aduce cea mai mare contribuție la obiectivele europene; prin urmare, solicită aplicarea principiului subsidiarității și al flexibilității în elaborarea programelor de dezvoltare rurală și o strategie puternică și participativă în ceea ce privește parteneriatele locale și subregionale, cu aplicarea metodei LEADER în elaborarea și implementarea viitoarelor programe de dezvoltare rurală europene și naționale; consideră că o contribuție națională redusă aplicabilă unor metode mai orientate ar trebui determinată pe baza evaluărilor de impact și a unor simulări detaliate;

83. recomandă, în contextul dezvoltării rurale, punerea la dispoziție de măsuri specifice pentru protejarea pădurilor montane;

84. solicită Comisiei să stabilească noi instrumente de finanțare care să sprijine în special agricultorii care intră în sectorul agricol în a obține accesul la împrumuturi avantajoase, sau un nou sistem, de exemplu, numit JERICO („Joint Rural Investment CHOice”), pentru Fondul de dezvoltare rurală, pe baza experiențelor inițiativei JEREMIE în cadrul fondurilor structurale;

85. subliniază că în special zonele defavorizate au deseori o valoare ridicată în ceea ce privește peisajul cultivat, conservarea biodiversității și avantajele pentru mediu, precum și în ceea ce privește dinamismul zonelor rurale; se pronunță, în acest context, pentru menținerea plășilor compensatorii pentru zonele defavorizate din al doilea pilon și solicită sporirea eficacității acesteia; consideră că sprijinul destinat în mod special agricultorilor care își desfășoară activitatea în zonele cele mai defavorizate este de cea mai mare importanță pentru continuarea activităților agricole în aceste zone, reducându-se în acest fel riscul abandonării terenurilor; subliniază faptul că ajustarea criteriilor trebuie să revină statelor membre și autorităților regionale și locale, în cadrul UE;

86. subliniază că structurile agricole din statele membre sunt foarte diferite și, din acest motiv, necesită măsuri diferite; solicită, prin urmare, să se acorde o mai mare flexibilitate statelor membre și regiunilor în adoptarea de măsuri voluntare, care ar trebui să fie cofinanțate de UE cu condiția ca aceste măsuri să fie notificate Comisiei și aprobate; subliniază că rata de cofinanțare ar trebui să țină seama de nevoile și circumstanțele specifice din zonele de convergență în perioada de după 2013;

87. este de părere că, în cazul măsurilor din al doilea pilon, deosebit de importante pentru statele membre, ratele de cofinanțare existente ar trebui să se aplice și după 2013; subliniază totuși că nicio cofinanțare națională suplimentară nu ar trebui să ducă la o renaționalizare a celui de-al doilea pilon sau la o creștere a diferențelor dintre posibilitățile statelor membre de a-și cofinanța prioritățile;

Joi, 23 iunie 2011

88. **reamintește** faptul că modulația, în toată varietatea sa, atât obligatorie, cât și voluntară, ca mijloc de finanțare a dezvoltării rurale, expiră în 2012 **și subliniază necesitatea asigurării unor resurse de finanțare suficiente pentru pilonul al doilea în următoarea perioadă de finanțare;**

89. solicită ca, la repartizarea creditelor din al doilea pilon, să se evite modificările bruște, deoarece statele membre, autoritățile locale și exploatațiile agricole au nevoie de siguranță și de continuitate în materie de programare; subliniază că discuțiile privind alocarea acestei finanțări ar trebui să fie indisociabil legate de discuțiile privind alocarea de fonduri în cadrul primului pilon; solicită, prin urmare, Comisiei să stabilească o strategie pragmatică ca un principiu fundamental pentru redistribuirea fondurilor din cel de-al doilea pilon; recunoaște necesitatea unei distribuiri echitabile între statele membre, în funcție de criteriile obiective care trebuie să reflecte diversitatea nevoilor din zonele europene; se pronunță în favoarea realizării acestor schimbări după o perioadă limitată de tranziție, în paralel cu schimbările efectuate în distribuirea fondurilor din primul pilon;

90. sprijină regulile de cofinanțare în dezvoltarea rurală care permit, la nivel regional sau local, complementaritatea între fondurile publice și cele private din segmentul cofinanțat la nivel național, consolidând în acest fel mijloacele disponibile pentru realizarea obiectivelor definite de politica publică pentru zonele rurale;

91. solicită simplificarea la toate nivelurile a planificării și gestionării de programe în cadrul celui de-al doilea pilon, în vederea stimulării eficienței; solicită, de asemenea, sisteme simplificate, efective și eficiente pentru monitorizarea, evaluarea și raportarea măsurilor de ecocondiționalitate; consideră că supravegherea și controlul din primul și al doilea pilon ar trebui armonizate și să fie mai coerente cu reguli și proceduri similare, pentru a reduce obligațiile generale ale agricultorilor; solicită o aplicare mai flexibilă a perioadei de angajare de cinci în cazul măsurilor de agromediu;

92. solicită scutirea cooperativelor de la respectarea dispozițiilor prevăzute de Recomandarea 2003/61/CE a Comisiei privind neeligibilitatea întreprinderilor care depășesc pragurile specificate pentru IMM-uri în ceea ce privește accesul la finanțarea pentru dezvoltarea rurală și, în general, plățile ajutoarelor care depășesc o anumită limită;

93. consideră că regiunile ultraperiferice ar trebui să continue să beneficieze de tratament specific în cadrul viitoarei politici de dezvoltare rurală, întrucât dificultățile geografice cu care se confruntă și numărul mic de produse agricole de care depinde economia rurală din aceste zone justifică menținerea unei rate de cofinanțare comunitare de maximum 85 % pentru a acoperi costurile legate de programele lor de dezvoltare rurală;

94. salută orientarea către o coordonare mai bună la nivelul UE între programele de dezvoltare rurală și politica de coeziune, în special în scopul de a evita duplicarea, obiectivele contradictorii și suprapunerea; reamintește totuși că amploarea proiectelor din cadrul politicii de coeziune și a programelor de dezvoltare rurală diferă și, prin urmare, susține menținerea distincției dintre fonduri, precum și menținerea atenției programelor de dezvoltare rurală asupra comunităților rurale și păstrarea funcției acestora de instrumente autonome din punct de vedere politic;

95. consideră că politica de coeziune, împreună cu o PAC nouă și puternică, vor debloca potențialul economic al zonelor rurale și vor genera locuri de muncă sigure, garantând o dezvoltare durabilă a acestor zone;

96. subliniază importanța politicilor menite să încurajeze cooperarea transfrontalieră dintre statele membre și țările terțe, vizând adoptarea de practici care să protejeze mediul și să asigure sustenabilitatea resurselor naturale în cazul în care activitățile agricole, în special folosirea apei, au implicații transfrontaliere;

*

* *

97. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.